

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, κατά το μέρος που αφορά τον προσφεύγοντα, την απόφαση 2011/666/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2011, για τροποποίηση της αποφάσεως 2010/639/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας·
- να ακυρώσει, κατά το μέρος που αφορά τον προσφεύγοντα, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1000/2011 του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2011, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8α, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 765/2006 σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας·
- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της 11ης Νοεμβρίου 2011 να μη διαγράψει τον προσφεύγοντα από το παράρτημα III Α της αποφάσεως 2010/639/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα εις βάρος ορισμένων αξιωματούχων της Λευκορωσίας, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2011/69/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 2011·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων διατυπώνει πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει ανεπάρκεια αιτιολογίας και προσβολή του δικαιώματος άμυνας, δεδομένου ότι η αιτιολογία των προσβαλλομένων πράξεων δεν παρέχει τη δυνατότητα στον μεν προσφεύγοντα να αμφισβητήσει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου το κύρος τους, στο δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του επί της νομιμότητάς τους.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παραβίαση της αρχής της προσωπικής ευθύνης, δεδομένου ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις αναγνωρίζουν ευθύνη και επιβάλλουν κυρώσεις χωρίς να στοιχειοθετούν προσωπική ανάμειξη του προσφεύγοντος στα πραγματικά περιστατικά που δικαιολογούν τις κυρώσεις αυτές.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει έλλειψη νομικής βάσεως, δεδομένου ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν αποδεικνύουν την ύπαρξη κανόνα του θετικού δικαίου τον οποίο παρέβη ο προσφεύγων.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει πλάνη εκτιμήσεως, δεδομένου ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις ουδόλως δικαιολογούνται από πραγματικά περιστατικά.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει μη τήρηση της αρχής της αναλογικότητας, δεδομένου ότι η προσωπική ανάμειξη του προσφεύγοντος στη συλλογική απόφαση για την οποία του επιβλήθηκε κύρωση δεν είναι τόσο σημαντική όσο η κύρωση.

Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2012 — Shannon Free Airport Development κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-200/12)

(2012/C 258/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Shannon Free Airport Development Co. Ltd (Shannon, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος οικονομικών και συμβάσεων της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ουκρανία, της 28ης Φεβρουαρίου 2012, η οποία αποτελεί την εν προκειμένω την προσβαλλόμενη πράξη, στο πλαίσιο της διαδικασίας διαγωνισμού EuropeAid/131567/C/SER/UA «Σχέδιο στήριξης και επέκτασης των τουριστικών δραστηριοτήτων της Κριμαίας», καθώς και μεταγενέστερες συναφείς αποφάσεις του ίδιου οργάνου και του διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση ουσιώδους τύπου και συγκεκριμένα της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθώς:
 - νομολογία και νομοθεσία υποχρεώνουν την καθής να εκθέσει με σαφήνεια τα πλεονεκτήματα της προσφοράς, αντί να αμφισβητεί απλώς τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα. Μια καλή διοικητική αρχή οφείλει να εξετάζει το αληθές των ισχυρισμών και να τους κρίνει ορθώς, πολύ περισσότερο όταν επιβαρυντικοί παράγοντες εντείνουν αυτή την απαίτηση.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του ουσιώδους τύπου της τηρήσεως της εφαρμοστέας διαδικασίας, καθώς:
 - η διαδικασία αξιολογήσεως που διεξήγαγε η επιτροπή αξιολογήσεως έπασχε παρατυπίες, τις οποίες η καθής γνώριζε και δεν έλαβε υπόψη πριν τη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων. Συνεπώς, οι μεταγενέστερες αποφάσεις είναι παράνομες, στο μέτρο που βασίστηκαν στο αποτέλεσμα αυτών των παρατυπιών.

3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και κατάχρησης εξουσίας, καθώς:

- η παράνομη διαδικασία εφαρμόστηκε μόνον έναντι της κοινοπραξίας μέλος της οποίας είναι η προσφεύγουσα, κατά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Φαίνεται εξάλλου ότι μοναδικός σκοπός της παράνομης διαδικασίας ήταν η έκπτωση της κοινοπραξίας της προσφεύγουσας από την πρώτη θέση του πίνακα αξιολογήσεως.

Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2012 — Hammar Nordic Plugg κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-253/12)

(2012/C 258/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hammar Nordic Plugg (Trollhättan, Σουηδία) (εκπρόσωποι: I. Otken Eriksson και U. Öberg, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.28809 (C 29/10) (πρώην NN 42/10 & πρώην CP 194/09) που χορήγησε η Σουηδία υπέρ της Hammar Nordic Plugg AB [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2012) 546],

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο δήμος Vänersborg δεν της χορήγησε παράνομη ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διά της πώλησεως και μισθώσεως δημόσιου περιουσιακού στοιχείου σε τιμή κατώτερη της αγοραίας αξίας του. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η Επιτροπή υπέπεσε επανειλημμένως σε πλάνη εκτιμήσεως κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των προβαλλόμενων μέτρων κρατικής ενίσχυσεως, καθόσον:

- δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η προγενέστερη αγορά των εγκαταστάσεων έναντι τιμήματος 17 εκατομμυρίων SEK θα μπορούσε να συνιστά κρατική ενίσχυση,
- δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η πραγματική τιμή πώλησεως των 8 εκατομμυρίων SEK αντιστοιχούσε στην αγοραία αξία των εγκαταστάσεων,

- παραβίασε την αρχή του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία της αγοράς, δεχόμενη μεταγενέστερες εκτιμήσεις της αξίας σε διαφορετικά χρονικά σημεία ως βάση της αποφάσεώς της αντί της πραγματικής αξίας πώλησεως σε ιδιώτη επενδυτή,

- η λεγόμενη «τρίτη εκτίμηση στην έκθεση της PwC» τον Μάρτιο του 2008 δεν συνιστούσε αξιόπιστο δείκτη της πραγματικής αγοραίας αξίας των εγκαταστάσεων, και

- η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι τελικώς οι εγκαταστάσεις πωλήθηκαν όντως έναντι 8 εκατομμυρίων SEK τον Μάιο του 2011 κατόπιν ανοικτού διαγωνισμού στο πλαίσιο διαδικασίας πτωχεύσεως των νέων ιδιοκτητών.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι η προβαλλόμενη κρατική ενίσχυση δεν είχε ως αποτέλεσμα τη στρέβλωση του ανταγωνισμού ή τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από αθέτηση εκ μέρους της Επιτροπής των υποχρεώσεών της διενέργειας έρευνας και αιτιολογήσεως καθώς και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.

Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2012 — Vakili κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-255/12)

(2012/C 258/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bahman Vakili (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: J.-M. Thounenin, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου περί εγγραφής του κατάλογο των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις, όπως αυτή απορρέει από την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, και το έγγραφο του Συμβουλίου της 23ης Μαρτίου 2012,

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και με την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010, στο μέτρο που το όνομα του προσφεύγοντος περιλαμβάνεται στον κατάλογο των στα οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις, και

- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.